

הרבנית ימימה מזרחי

דברי חיים ושלום

תורה נשית ♥ מבראשית

עמוד 1

גליון מס' 9

פרשת שופטים ✧ ב' באלול ה'תשע"ד (7/8/14)

לרצות בימי הרצון

"ימימה, מה זה מועיל? עשיתי כל השנה עוונות ופתאום הקבלה המלאכותית הזאת, ה"שטר" הזה שעומד לי מעל הראש – זה מה שישנה את גזר הדין שלי?"

אני רוצה להסביר כאן נקודה חשובה. פרשתנו מלאה איסורים על נתינת שוחד וקבלת שוחד. אסור לתת שוחד במשפט ואסור לשופט לקבל שוחד. רק מה? בחודש אלול, הקב"ה מקבל מאיתנו שוחד בגלוי ובשמחה. וה"חפץ חיים" בספרו "אהבת חסד" מחדש נפלא:

כי הקב"ה לוקח שוחד: תשובה ומעשים טובים וצדקה וחסד שאדם עושה באלו הימים, הם גורמים שתתקבל תפילתו למעלה, אף שאינה בגדר המשפט.

באלול הקב"ה מקבל שוחד: תשובה ומעשים טובים. זה זמן שבו ה' רק מחפש מי מושיט לעברו מעט רצון. אל תזלזלי בקבלה הקטנה הזו. היא שוחד, נכון, אבל החידוש שאת מראה בחודש הזה מושג על ידי שיחוד. נותנים לקב"ה מס מסוים, התאמצות מסוימת, וזה כל כך קטן וזה כל כך גדול. זו קבלה קטנה שמשרגת הכל. **פתחו לי פתח כחודו של מחט – ואני אפתח לכם פתח כפתחו של אולם.**

מה נקבל על עצמנו?

כבר נתנו כמה דוגמאות (ברכות השחר, התחזקות בצניעות וכי"ב) אבל בואו נרחיב טיפה. אלול מציג בפנינו שני סוגים שונים של קבלה ושניהם מגולמים במילים "תקעו בַחֹדֶשׁ שׁוֹפָר"².

"חֹדֶשׁ" = חדשו מעשיכם.

"שׁוֹפָר" = שפרו מעשיכם.

אנחנו בחודש אלול, ויש הרגשה שבאלול צריך לעשות משהו מיוחד מרוב שהחודש הזה מיוחד. האם ידעת שבכל בוקר בתפילת שמונה עשרה אנו למעשה מתפללות על חודש אלול? ב"ברכת השנים", כשאת מבקשת שנה טובה, את אומרת "תהא אחריתה חיים ושובע ושלום", דהיינו את מתפללת על אחרית (סוף) השנה. ומיד אחר כך – "תקע בשופר גדול לחרותנו". אחרית השנה היא סימן לברכת השנה כולה. באלול, שהוא סוף השנה, את יכולה לשדרג למפרע את כל השנה שעברת וכך לברוא לעצמך תשע"ה נפלאה בהרבה.

אז מה עושים?

שׁוֹפָטִים וְשׁוֹטְרִים תִּתֶּן לָךְ¹, אומרת פרשתנו. "שופטים" – זו ההבנה השכלית, השיפוט השכלי: משהו מהיום חייב להיות אחרת. ואילו "שוטרים" – זו העשייה בפועל.

אני מסתכלת סביבי ורואה את כולם לומדים... הגיגים. בתי מדרשיות ברוח אלול נפתחים כפטריות אחר הגשם, אבל הכל הגיגים, שכל שכל שלא מחובר לעשייה בפועל. שופטים בלי שוטרים. רבנו יונה קורא לזה "קישוטי השכל".

ומה יש לעשות בכל זאת? קבלה קטנה, אומרים לנו בעלי המוסר. קבלה (החלטה של עשייה) קטנה-קטנה. קחי על עצמך עשייה קטנה, משהו שתעשי במשך ארבעים יום מראש חודש אלול עד יום כיפור. משהו פיצוי שלא עשית עד היום. ולא להגזים בבקשה. משהו כל כך קטן, שתוכלי לעמוד בו: למשל, קבלי על עצמך משהו בצניעות. חצאית עד מתחת לברך למשל, או לגרוב גרביים (כל אחת מהמקום שבו היא נמצאת. או להוסיף ברכה מסוימת – ברכת "אשר יצר" היא מעולה לקבלה קטנה, פעם ביום אחרי השירותים. או תפילה אחת נוספת. רק אל תגזימי עם עצמך.

² תהילים פ"א, ד.

¹ דברים ט"ז, יח.

כזה. אני רוצה שתתעורר! שתהיה איתנו (כביכול) מתוך רצון ואהבה!"

כך מתפלל משה בין ראש חודש אלול לבין יום כיפור, ארבעים יום וארבעים לילה עד שביום הכיפורים אומר ה': משה, יאללה, בסדר. **סלחתי – כדבריך**. אני שוב רוצה בכם, כשם שרציתי בכם אז.

זו משמעות המונח "ימי רצון". כעת יש לך ארבעים ימים, מראש חודש אלול ועד יום הכיפורים, להפוך להיות אישה שרוצה במה שיש לה. תתחילי לאהוב, אישה. תתחילי לאהוב. חזרי הביתה והתנפלי על בעלך (הוא נורא ייבהל: "מה קרה, כמה בזבזת?" ☺). חבקי את הילדים. האירי פנים לדייט המסכן שלך – הוא לא אשם שהוא כזה "לא", הוא לא אשם שנמאס לך להיפגע. אהבי את הבית שלך. את השבת. מספיק עם המוות, עם התיפקוד הגופני בלי רצון מבפנים. כשאת תרצי את מה שיש לך, כך ה' ירצה אותך כמו שאת. גם הוא, כביכול, יחדש את האהבה שלו אליך. בחודש אלול **אני לדודי ואז – דודי לי**.

64 חיילים שעמדו בראש השנה שעבר בתפילה על השנה הזו, כבר אינם איתנו השנה בחודש אלול. מי ערב לנו שמה שיש לנו יישאר שלנו?

חודש אלול אומר לך שכלום לא ודאי. שום דבר לא שלך בוודאות. תעבדי עם רצון, עם אהבה, כי מה שיש לך כיום כבר לא יחזור. הוא כל כך נדיר, מופלא, חד פעמי ואיך לא תנצלי את היופי הזה לאהבה.

יהי רצון שיהיה לנו המון המון רצון, בימי הרצון האלה, ויהיו תפילתנו ועבודתנו לרצון לפני ה'. חודש טוב!

בסוג הראשון של הקבלה, את יכולה לקבל על עצמך משהו חדש. בסוג השני, את יכולה לקבל על עצמך השתפרות במשהו.

חידוש לדוגמא: "עד היום לא התפללתי מנחה ואני מקבלת על עצמי מראש חודש אלול להתפלל מנחה"

שיפור לדוגמא: "מה שעשיתי עד היום, מהיום אני עושה אותו יותר טוב. יותר באהבה".

מה גדול יותר, חידוש או שיפור? ודאי שיפור. אם אתם משפרים מעשיכם, ה' אומר: **"הרי אני עשה לכם כשופר הזה שמכניס בזה ומוציא בזה"**³ כי מה עושה השופר – מכניסים אוויר בצד אחד, ויוצא אוויר מן הצד האחר. וה' אומר: כגודל השאיפה (שאפת אוויר והכנסת אל תוך השופר), כך תצא הנשיפה מן הצד השני. אם את עושה כל דבר בשאיפה לשיפור, שואפת אוויר אל תוך ריאותיך, בדברים שגם כך עשית עד היום – גם אני עושה את התנועה הזאת כלפייך.

הנה דוגמאות לקבלה קטנה בתחום השיפור: בישולים לשבת: ממילא אני מבשלת, אז אבשל ברצון; קיפול כביסה: ממילא אני מקפלת, עכשיו אקפל ואכניס להם לארונות בכיף; טיפול בילדים: ממילא אני מקלחת, עכשיו אקלח אותם בשמחה ובמאור פנים. יחס לאמא: ממילא אני מתקשרת אליה, אז אתקשר בשמחה ואקשיב לכל הסיפורים שלה. זו קבלה ל-40 יום, עד יום כיפור ולא יותר מזה.

כי זה המיוחד בימים אלה, שנקראים "ימי רצון". למה הכוונה? שמעו מה קרה. בשבעה עשר בתמוז משה רבנו רואה את עם ישראל רוקד סביב עגל הזהב ושר **"אֵלֶּה אֱלֹהֵיךָ יִשְׂרָאֵל!"**⁴ ומשה שובר את הלוחות ועולה לארבעים יום לשמים, כדי להעביר בתפילה על עם ישראל. שה' יסלח על החטא הנורא הזה. ובראש חודש אלול ה' אומר: סלחתי, משה. סלחתי. אבל האהבה שהיתה לי אליכם כבר לעולם לא תחזור להיות כשהיתה. **וְשִׁלַּחְתִּי לְפָנֶיךָ מַלְאָךְ [...] כִּי לֹא אֶעֱלֶה בְּקִרְבְּךָ.**⁵ המלאך יכניס אתכם לארץ ישראל כי אני, עם העם הזה, לא נכנס. עזוב אותי.

איך אומרות לי נשים אחרי שיחות שלום בית – "הרבנית, אני מוכנה לסלוח לו אבל חדר אצלי בלב ננעל כלפיו, לנצח. גמרנו. מה שהיה כבר לא יהיה".

שוב עולה משה לשמים וארבעים יום וארבעים לילה מתחנן רק על דבר אחד: "די, ה'! תרצה אותנו כמו שרצית כשהתחתנת איתנו בהר סיני. אל תהיה איתנו מתוך סליחה מתפקדת כזאת, בלי רגש. רק לא קור

³ ילק"ש, "אמור" רמז תרמ"ה.
⁴ שמות ל"ב, ד.
⁵ שמות ל"ג, ב-ג.

קיבלת עלון זה במתנה מ"פרשה ואישה", מפעל שיעורי פרשת השבוע של הרבנית ימימה מזרחי. זהו חלק אחד, מתוך לימוד שבועי מלא, שנשלח לקהילת קוראות מדי שבוע. בנושאים של אמונה, זוגיות, חינוך ילדים, רווקות, אקטואליה, חגים, בישול, דיאטה, כינים וכו'... מלא הומור והעמקה.

האם אפשר לקבל את הלימוד המלא? כן - בקלות! מסדירים מנוי אישי-משפחתי, והעלון (בין 8-14 עמודים) יגיע אליך למייל בכל שבוע ביום חמישי. כאן כל הפרטים על המנוי:

<http://www.parasha.org/join.htm>

חוצמזה... בקרו באתר והירשמו לעדכונים ותכנים במתנה!